

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Jeg giver ordet til Erhvervsudvalgets formand, fru Mariann Fischer Boel.

Mariann Fischer Boel (V):

Jeg skal på udvalgets vegne meddele, at udvalget, efter at lovforslaget ved anden behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, har haft lejlighed til at stille spørgsmål til erhvervsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Jeg skal herefter oplyse, at et flertal af alle udvalgsmedlemmer med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem indstiller lovforslaget til vedtagelse i den affattelse, det ligger i efter anden behandling, mens et mindretal, og det er Fremskridtspartiets medlem af udvalget, indstiller lovforslaget til forkastelse.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

For det første vil jeg gerne takke for den smidige behandling, som udvalget har valgt i denne her sag, som gør, at vi kunne blive færdige, inden vi slutter årets arbejde.

Det er jo ikke så lang tid siden, vi havde første behandling, og det er også den, der inspirerer mig til at give nogle bemærkninger her ved tredjebehandlingen, hvor vi står over for en vedtagelse med et meget bredt flertal.

Vi har undervejs i behandlingen fået afklaret og understreget nogle spørgsmål, der kunne være vedrørende habilitet. Vi har fået afklaret og præciseret nogle forhold vedrørende miljø og etik, som svarer til, hvad vi har understreget i sammenhæng med udviklingsselskaber tidligere. Og så har vi fået afklaret en diskussion, hvor vi under førstebehandlingen efter min mening stod over for hinanden på en urimelig måde, men som vi så undervejs heldigvis har fået afklaret og er landet i en pæn forening, nemlig i spørgsmålet om, hvilken form for styring VækstFonden skulle være under.

Nu ligger det klart, at i den overordnede prioritering og principperne har såvel minister som Folketing et ansvar, som vi også nu har nogle formelle retningslinjer, nogle formelle regler at

gøre gældende i forhold til. Og så har vi qua den diskussion også fået understreget, at konkrete beslutninger om virksomheder, brancher og produkter stadig er og skal blive ved med at være selvstændige beslutninger i VækstFonden.

På den måde har vi fået skabt klarhed over en diskussion, som jeg synes der var grund til at få skabt klarhed over efter den modsætning, der lå ved førstebehandlingen, så vi nu har fået skabt et effektivt erhvervsfremmeinstitut, som for fremtiden har en lang række redskaber at gøre brug af til gavn for en kreativ og spændende, perspektivrig udvikling i dansk erhvervsliv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 123 stemmer (S, V, KF, SF, DF, CD, RV, EL og KRF) mod 2 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 107: Forslag til lov om kontraktbetinget driftsstøtte til skibsbygning.

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).

(Fremsat 26/11 98. Første behandling 4/12 98. Betænkning 10/12 98. Anden behandling 15/12 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 124 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

12) Fortsættelse af tredje behandling af lovforslag nr. L 1:**Forslag til finanslov for finansåret 1999.**

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).

(Fremsat 6/10 98. Første behandling 8/10 98.

Betænkning 28/10 98. Anden behandling 17/11

98. Tillægsbetænkning 18/11 98. 1. del af tredje behandling 16/12 98).

Forhandling**Formanden:**

Jeg giver ordet til Finansudvalgets formand, hr. Peter Duetoft, for mundtlig indstilling.

Peter Duetoft (CD):

Efter afstemningen i går over de mange ændringsforslag, der var stillet til finanslovsforslaget for 1999, har vi haft et møde i Finansudvalget med henblik på en teknisk gennemgang af afstemningsresultaterne.

Jeg kan herefter på det samlede Finansudvalgs vegne meddele, at denne gennemgang ikke har givet anledning til bemærkninger, eller til at der stilles yderligere ændringsforslag. Finanslovsforslaget kan derfor nu indstilles til fortsat behandling.

Jeg vil godt benytte denne lejlighed til at sige tak, ikke mindst til Finansudvalgets sekretariat og de fire medarbejdere i sekretariatet. De har igen i år gjort et utroligt stykke arbejde. De har på trods af meget snævre tidsrammer og på trods af mange ændringsforslag fået det til at fungere, og der er grund til endnu en gang at sige, at den del af vores system jo i ekstrem grad viser, at de i en meget travl periode kan fungere til alles tilfredshed. Så jeg vil godt på udvalgets vegne sige tak til medarbejderne i sekretariatet.

Jeg vil også gerne sige tak til Finansministeriets medarbejdere og de medarbejdere, der er i andre ministerier, der i løbet af finanslovsdrøftelserne og i løbet af finanslovbehandlingen har været meget effektive og dygtige til både at

svare på spørgsmål og give baggrundsmateriale, der har gjort, at forhandlingerne – både i udvalget og i de politiske forhandlinger – har været ganske glimrende.

Og så vil endelig jeg gerne sige tak til udvalgets medlemmer, fordi udvalgets medlemmer også har vist en velvilje i den praktiske side, og så kan vi jo vende tilbage til den politiske diskussion efter dette.

Jan Petersen (S):

Den finanslov, vi vedtager i dag, rører ved noget. Den rører ved vores velfærdssamfund, og den gør det rimeligt, at vi spørger, hvad det er for et velfærdssamfund, vi vil have, og hvilke værdier det skal være præget af. Og vel at mærke værdier, der ikke blot kan opgøres i kroner og ører.

Når den rører ved noget i os alle, så er det, fordi vi diskuterer den i enkelthederne herinde bag de tykke mure og uden for. Den politiske debat om finansloven bliver til enkelte emner, enkelte temaer, og det, der forsvinder i debatten, er det store; det, der rækker ud over næste valgdag. For vi skal hver eneste dag alle stå til ansvar for det, der nu er dagens debat, fordi det har stået i avisen eller det er kommet ind til os gennem radio og tv. Og så skal vi handle her og nu.

Men hvem står til ansvar for fremtiden?

Hvem tør røre ved det, vi har, for at sikre, at der er grundlæggende værdier i fremtidens velfærdssamfund? Værdier, som vi ønsker at bevare, som vi ønsker skal overleve. Hvem tør insistere på, at der i Danmark skal eksistere værdier, der rækker ud over de meget konkrete her og nu-interesser? Hvem tør forene nutidens behov med fremtidens krav uden at miste retningen og målene? Og hvad er det, vi ønsker at bevare, og hvad ønsker vi at forny?

Jeg synes, at vi finder en del af svaret i denne finanslovs mange tal. I Socialdemokratiet har vi et ansvar for, at nutid og fremtid forenes. Det ansvar deler vi gerne med andre. Vi er nemlig sikre på, at de grundlæggende værdier i det danske velfærdssamfund lever sundt og godt i befolkningen. Vi er sikre på, at vi alle uanset alder, job eller køn har et ansvar og føler et ansvar for, at velfærdssamfundet både nu og i fremtiden sikrer grundlæggende tryghed og frihed for den enkelte, men også er klar til at ofre både kroner og engagement, for at vi har et helt og fælles samfund også i fremtiden.